

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל
תיק מספר 2023/0297.00
הרב ישראל אלנקוה 26, רמת שלמה

מספר הוועדה: 20

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: י"א בתשרי תשפ"ה (13.10.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה: 10:00

שעות סיום הוועדה: 16:40

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו
טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, תיק הבא, אורית.

אורית אליהו:

תיק הבא, כן, אני,

אליעזר ראוכברגר:

2023/297. מה מבוקש פה?

אורית אליהו:

יש לנו פה בינוי תואם נספח במדויק, 14000 ברחוב אלנקוה ברמת שלמה. יש לנו שלושה מתנגדים שטוענים שיש שמה מוסד ציבור, אני רגע אפתח את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

תכניסי אותם, מה? מה הבקשה? בקשה להוסיף,

אורית אליהו:

בינוי במפלס הדירה, ותוספת קומה עליונה חדשה, תואם נספח במדויק,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול, הכול הרחבה? או שזה תוספת יחידה?

אורית אליהו:

לא, הרחבה לטובת הדירה הקיימת,

אליעזר ראוכברגר:

הרחבה לטובת הדירה הקיימת, אוקי, כמה ביחד מבקשים? פה אני רואה 12.5, ופה 49,

אורית אליהו:

40 ומשהו, אין נספח, נספח בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

הכול תואם,

אורית אליהו:

תואם במדויק.

אליעזר ראוכברגר:

גם באותה,

אורית אליהו:

גם במפלס,

אליעזר ראוכברגר:

בשתי המפלסים,

אורית אליהו:

שתי המפלסים, אני פותחת רגע הרמוניקה,

אליעזר ראוכברגר:

שתי המפלסים, אוקי,

אורית אליהו:

שנייה,

רוחמה יעקבי:

רגע, שבי, שבי פה.

עמנואל זלטס:

מבקשים או מתנגדים? מבקשים פה, מתנגדים פה.

רוחמה יעקבי:

מתנגדים בבקשה.

אורית אליהו:

אני רגע אעלה את ההרמוניקה שנייה.

רוחמה יעקבי:

כל המתנגדים פה.

דליה אלפסי:

מבקשים לא הגיעו?

רוחמה יעקבי:

האדריכלית הגיעה.

דוברת לא מזוהה:

יש פה עוד מתנגד.

רוחמה יעקבי:

12:30?

דליה אלפסי:

מה שמך בבקשה?

מירל בק:

אני מירי, מיראל (לא ברור).

דליה אלפסי:

מיראל, מי עוד? מה שמך?

מירל בק:

צבי בנק.

דליה אלפסי:

אדוני מה שמך בבקשה?

אליעזר ראוכברגר:

גברת מירל נמצאת פה?

מירל בק:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי תציגי את ההתנגדות שלך.

מירל בק:

טוב, קנו אצלנו דירה, לא ידעתי מי שקונה את זה, פתאום אני רואה הורסים את כל הפנים, הורסים את כל הפנים, התפלאתי, איך אנשים הורסים את הפנים. מתחילים לבנות משהו משונה מאוד, עד שראינו שזה תלמוד תורה. עוד איך אומרים? עברנו. אחרי כמה זמן מגיעים אלי, מגיע אלי הרב (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מי?

אריאל גולן:

וילהלם,

מירל בק:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מירל בק:

אומר לי, למה את מתנגדת שייבנו עוד קומה? אמרתי לו - אתה לא מתבייש להתקשר אלי?
אתה באת בנית בלי לשאול, בלי רשות מהשכנים, בלי כלום, בנית, בנית בניין, עובדה, עכשיו,
אני לא יכולה אני נורא מצטערת, אני לא רוצה שייבנו לי, שיהיה לי תלמוד תורה, אני 2 מטר
מהתלמוד תורה, זה בתוך הבית שלי, הילדים מרעישים, אני לא יודעת אם זה הוא, זורקים כל
מיני דברים, זה לבית שלי, פשוט מאוד ככה.

אליעזר ראוכברגר:

את גרה באותו בניין?

מירל בק:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

את גרה באותו בניין?

ישראל קלרמן:

איפה אתם גרים?

מירל בק:

אנחנו גרים, זה קוטג'ים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מירל בק:

זה מדורגים, עכשיו הוא בדיוק מולי, זה קוטג', השביל הוא בקושי 2, וזה 2 מטר מאיתנו, זה הילדים, מרעישים. אני לא מדברת שאין לנו, אין לנו ברחבה, אין לנו מקום לכל, כל הרבנים יש להם רכבים, אנחנו לא יכולים, אין לנו מספיק מקומות חנייה, לא כל כך הרבה רכבים. לא, עכשיו ככה, זה לא רק בניין, הם עשו שתי, שתי, תלמוד תורה אחד, לקחו שתי כיתות, (לא ברור) באמצע, כל הזמן ריצות הלוך וחזור, רעש, בלגאן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

מירל בק:

עכשיו ככה, אבל חכו זה עוד לא נגמר.

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד לא נגמר, אוקי,

מירל בק:

לידו קנה עוד אחד בניין, ואני עכשיו רואה שהם מוסרים לי, כנראה שזה יד אחד, עשו את הכניסה, לכל דירה בקוטג' יש כניסה נפרדת, הם עשו, סגרו, עשו פתחו בין קוטג' אחד לשני, פתחו כניסה, זאת אומרת שגם כן אני, יעברו לתוך המטבח שלי, יעברו כדי להגיע לקוטג' השני, קוטג' השני בונים, אני לא יודעת מה, כל יום מגיעים משאיות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אבל הקוטג' השני הוא בבקשה? הוא לא בבקשה, הוא לא, הוא לא המבקש.

מירל בק:

הוא לא, לא יודעת, המבקש, אני לא יודעת זה כנראה אחד. זה, למה איפה איך הם נתנו, איך הוא, לא, איך הוא נתן לו, איך הוא נתן רשות.

מר פליישמן:

המשך גם לקוטג' השני.

ישראל קלרמן:

יש חיבור בין הקוטג'ים?

ברכה מאיר:

לא, רגע, רגע, אני רוצה להוסיף משהו, מה?

רוחמה יעקבי:

השם שלך,

ברכה מאיר:

מה?

רוחמה יעקבי:

השם שלך.

ברכה מאיר:

ברכה מאיר, אני רוצה להוסיף משהו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, גברתי, כל אחד לפי הזמן שלו,

ברכה מאיר:

לא, שאלתם על החיבור,

ישראל קלרמן:

לא אני שאלתי אותה, לא נורא,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, כל אחד בתורו.

מירל בק:

יש, זאת אומרת זה קוטג'ים כל אחד יש לו את הדלת שלו, אבל ביניהם אפשר לעשות, אפשר לפרוץ את המקום, ושזה יהיה גדול, מבחינה? אז הם עושים להם מעבר, זאת אומרת אם שאם הוא עושה מעבר, הוא לא נותן לו סתם מתנות. אז יש קשר ביניהם, אני לא מבינה שהוא נותן לו מתנה סתם, אני רוצה להוסיף משהו,

רוחמה יעקבי:

תיכף, כשהיא תסיים.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מירל בק:

בקיצור,

ברכה מאיר:

בסדר,

מירל בק:

אני לא חושבת שהוא נותן מתנה סתם, הוא נותן לו לעבור, שמה באים, עכשיו מאחורי הזה הם מדברים, שהם הולכים,

ישראל קלרמן:

איזה תלמוד תורה? את יודעת להגיד?

מירל בק:

איך? סליחה.

ישראל קלרמן:

איזה תלמוד תורה?

מירל בק:

איך קוראים לו? אני לא יודעת, אני לא יודעת את השם שלו.

ברכה מאיר:

תלמוד תורה.

ישראל קלרמן:

תלמוד תורה, בלי לדעת איזה תלמוד תורה?

רוחמה יעקבי:

את יודעת?

דוברת לא מזוהה:

אני לא,

מירל בק:

תלמוד תורה, יש לנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משנה, זה רק שאלה. לא רלוונטית.

דובר לא מזוהה:

הרב (לא ברור) הוא ה - , זה אני יודע,

מירל בק:

בקיצור,

דובר לא מזוהה:

בוסו.

מירל בק:

לא משנה

רוחמה יעקבי:

הרב בוסו.

מירל בק:

בקיזור יש להם קשר זה לא סתם, שמה בונים, ועכשיו ככה מאחורי מרננים שהולכים לעשות שם בריכה. מה? זה מספיק לי.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. מי זה פליישמן?

מר פליישמן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה? רק בקול שנשמע, סליחה, סליחה, רבותי, כן,

רוחמה יעקבי:

שם.

מר פליישמן:

אני אומר לכם את כל האמת, אני אגיד לכם מה שצר ליבי, ואני מדבר. הגיע לשם חיידר, זה מישהו בשם (לא ברור) קנה את זה, והוא פנה אלי, אם אני מתנגד, אמרתי לו - שכן. הוא אומר אתה מוכן לבוא לדין תורה. אמרתי לו - כן. בסוף הוא אומר לי שהוא לא מוכן, כי היתר לא מוכנים, אני לא יודע. אני (לא ברור), אמרתי לו אז, דע לך שכמה קנו את המקום, והשכירו, ונפטרו (לא ברור) ימים, שניים נפטרו בקיזור ימים, אל תעשה את זה, ביקשתי ממנו יפה. בקיזור הוא לא שאל אותי, אם השכיר את זה לחיידר, ושינה שמה, עבד שמה הרבה הרבה זמן, אני לא חושב שפחות מחצי שנה, זה לא מקום מתאים לדיור, זה בטוח למוסד, תבואו לראות, זה מוסד, ועכשיו מדברים למקד את המוסד, שהמוסד ימשיך, לבנות על עוד קומה, חוץ מזה, לעשות, זה לא עוד דירה, מעל הדירה, אלא זה דירה למוסד, הוא אמר מפורש לגברת בק, שהוא רוצה מקום שילדים ישחקו עוד קומה. הוא אמר לי, אל תיקח את זה ללב, אני אמכור

את זה אחרי 3 שנים, ואחר כך, אמרתי לו - תראה, אתה מביא לי פה חיידר, שבאתי לגור, חתמתי שאני לא מכניס מוסדות, אמרתי זה טוב לי, זה מהוויית נפשי, אני יכול לחיות בשקט, הכול בסדר, פתאום נכנסו לי מוסדות, ולא רק מוסד אחד, אלא עוד מוסד, ועוד אחר עכשיו, תבואו לידי, תראו, אי-אפשר לגור שמה. אי-אפשר לגור. אני לא אומר סתם, תבואו ותראו,

אליעזר ראובברגר:

טוב.

מר פליישמן:

אי-אפשר לגור.

אליעזר ראובברגר:

בסדר.

מר פליישמן:

הורס לגמרי, עכשיו הוא רוצה לבנות עוד קומה, למסד עוד את המוסד, חוץ מזה השכן שלי בנה, חוץ מזה הוא יבנה קומה, ייקח לי את כל האוויר. ייקח לי, אני גר למטה, אני גר לידו, ייקח את כל האוויר שיש. והשכן, כבר סתם לי כמה חלונות בנה, אני לא יודע להלשין, קשה לי ללכת להלשין, לא הלכתי להלשין, גם לא לחיידר, אני בטוח,

יוחנן וייצמן:

מה שאתה אומר, סגרו לך?

מר פליישמן:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות לנו את החלונות שסגרו לך?

מר פליישמן:

יש מרפסת,

רוחמה יעקבי:

הנה תראה,

אורית אליהו:

איפה? איפה אתם גרים? זה הדירה שלנו שמבקשים בה עכשיו.

מר פליישמן:

זה הדירה שמבקשים?

אורית אליהו:

כן, של וילהלם,

מר פליישמן:

זה של וילהלם,

אורית אליהו:

כן,

מר פליישמן:

אז אחריו זה בנה, ואלה פה, פה סגר לי, פה, זה סגר לי את זה, זה שבנה פה בריכה. והוא רוצה לבמות גם כן על ה - , הוא גם בנה פה עוד גבוה, את ה - , את המרפסת שלי, זה מדורגים, זה צריך לבוא לראות את זה,

אורית אליהו:

חנייה,

מר פליישמן:

אז פה הוא בנה לו בריכה גם, ופה הוא בנה, פה הוא בנה, ופתח את הקומה השנייה,

אריאל גולן:

זה תלמוד תורה?

מר פליישמן:

דלת, והעביר את זה לחיידר, איפה החיידר? פה? העביר את זה לחיידר. לא יודע, אני לא באתי לגור במוסדות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה.

מר פליישמן:

לא יכול לחיות ככה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. חיים,

מר פליישמן:

אף פעם לידו, הוא לא עושה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, חיים מאיר.

חיים מאיר:

(לא ברור) הקדים אותי,

אליעזר ראוכברגר:

, לא, לא, בסדר.

ברכה מאיר:

אתם שאלתם קודם לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

רק את המשך בשביל הפרוטוקול,

ברכה מאיר:

ברכה.

אליעזר ראזנברגר:

ברכה בבקשה.

ברכה מאיר:

וילהלם קנה את הדירה, מספר 4, מתחתיה 3, זה עם הברכה שבונה כן, ומתחתם, עכשיו בעלי דיבר איתו,

ישראל קלרמן:

תחתיה מי?

ברכה מאיר:

מה?

ישראל קלרמן:

תחתיה מי?

חיים מאיר:

פליישמן.

ברכה מאיר:

יש, פליישמן כן, יש וילהלם, אחר כך משפחה, אחר כך פליישמן. עכשיו בעלי דיבר עם זה שבונה את הברכה, אז אנחנו ראינו כל הזמן שהוא בונה, בונה שם, אבל מה הוא בונה? אז הוא אמר ככה, את הגג שנתתי להם בתוך חצר לחיידר, זאת אומרת החיידר פלש לדירה מתחתיו, זאת אומרת וילהלם, אחר כך הדירה הפרטית כביכול, ואחר כך פליישמן, אז על הגג, אנחנו כולנו מחוברים ב - , זה בניין אחד, שיורד כלפי מטה. עכשיו על הגג של הדירה ביניים, זה החצר של החיידר. עכשיו היא אמרה, זאת אומרת הוא אמר השכן הזה, שהם נכנס עכשיו

עם, הם ייבנו, שתי קומות, והגג, לחיידר. הקומה למטה תהיה בריכה, או אני לא יודעת בדיוק מה יהיה שם. הקומה הביניים הם גרים שם, והכניסה שלהם היא דרך חיידר, זאת אומרת שהחיידר בעצם, פולש לשתי דירות, זאת אומרת מה שהם בונים עכשיו, זה כאילו המשפחה,

ישראל קלרמן:

הם בונים לפני ההיתר?

ברכה מאיר:

אני לא יודעת, אני לא הלכתי לחפש היתרים,

ישראל קלרמן:

איפה בונים? לא הבנתי.

ברכה מאיר:

הם בונים,

ישראל קלרמן:

אבל אנחנו נמצאים פה עכשיו לפני בנייה,

ברכה מאיר:

לא, לא קומה שלישית, הקומה,

ישראל קלרמן:

יצא היתר אחד,

אריאל גולן:

שינויים פנימיים, שינויים פנימיים,

ישראל קלרמן:

שינויים פנימיים,

ברכה מאיר:

סליחה, אני רוצה להסביר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

ברכה מאיר:

יש קומה, קומה, דירה אחת, דירה מתחתיה, ועוד דירה, ככה זה מדורגים. זה החיידר,

ישראל קלרמן:

הבנו הכול, את אומרת,

אליעזר ראובברגר:

קירות משותפים? קירות משותפים?

ברכה מאיר:

רגע,

ישראל קלרמן:

הבנתי,

ברכה מאיר:

הכול משותפים.

אליעזר ראובברגר:

קירות משותפים?

ברכה מאיר:

כן, מחובר. עכשיו איפה שה – איפה שהדירה ביניים הגג של החיידר, זה החצר,

ישראל קלרמן:

משתמשים בזה?

ברכה מאיר:

כן, החיידר נמצא שם.

דוברת לא מזוהה:

לד,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם 1, 2, 3, פליישמן הוא 3, שתיים זה הגג,

ברכה מאיר:

לא, סליחה, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

וזה לא משנה,

ברכה מאיר:

לא, לא, יש קומה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

והחיידר אחד,

ברכה מאיר:

למטה, הבניין הוא,

מירל בק:

1, 2, 3, 4, 5,

ברכה מאיר:

אתם לא,

דובר לא מזוהה:

יש שני חיידרים,

ברכה מאיר:

אתם לא מבינים,

דובר לא מזוהה:

יש בהתחלה,

ברכה מאיר:

הבנין,

דובר לא מזוהה:

בלי אישור.

ברכה מאיר:

זה מדורג, קומה למטה,

דובר לא מזוהה:

בלי אישור,

ישראל קלרמן:

זה לא אותו בנין,

מר פליישמן:

סליחה, זה חיידר בלי אישור, זה אין אישור בכלל,

ברכה מאיר:

סליחה, אני רוצה להסביר, שתבינו על מה אנחנו מדברים,

מר פליישמן:

התחיל לבנות שם.

ברכה מאיר:

סליחה, אתם לא מבינים על מה אתם מדברים, קומה למטה, חיידר, הקומה הראשונה קרקע יש שמה גן ילדים, מעליו עשו חיידר, שינו שם את הכול, חיידר, זה הנה שנה אחת, לכו לאט לאט, הקומה מעליה, זאת אומרת הדירה המחוברת, זה פליישמן.

מר פליישמן:

זה אני.

ברכה מאיר:

הקומה מעל, זה הדירה החדשה שיש שמה דיירים פרטיים, כביכול, אבל הגג ניתן לחיידר, של קומה מעליו. למטה הם בונים בריכה, זאת אומרת הקומה למטה, תהיה גם כן חיידר. כי אחרת מה הסיפור שמה? זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

את אומרת אושר בהיתר, או ריק?

ברכה מאיר:

כלום, אין שמה היתרים. עכשיו מה שקורה זה שכל הרצף, חוץ מפליישמן, זה חיידר. עכשיו אנחנו גרים בסמטה צרה, האוויר בא מכיוון מערב, ומשני הצדדים, אנחנו חסומים שתי דירות, זאת אומרת שני בניינים, עכשיו אם הוא בונה עוד קומה למעלה, אנחנו בכלל, בחגיגה גטו, אין אוויר, אין כלום.

מר פליישמן:

גטו מושלם, 2 מטר יש לו.

ברכה מאיר:

המעבר הוא 2 מטר בין בניין לבניין,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ברכה מאיר:

אנחנו חסומים, עכשיו אני לא מדברת על חנייה, שאין, ילדים שרצים, רבי שרוצים מקומה לקומה, זה הרי,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז תודה.

אריאל גולן:

הכניסה לבתים שלכם,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, תודה.

אריאל גולן:

בין (לא ברור)?

ברכה מאיר:

במעבר, אני צריכה לנקות,

אריאל גולן:

הכניסות,

אליעזר ראוכברגר:

גברת,

אריאל גולן:

גם (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

הבנו תודה, את משיבה? רק את שמך לפרוטוקול.

חיים מאיר:

אני רוצה להוסיף משהו,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, רק שמך לפרוטוקול.

חיים מאיר:

חיים מאיר,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

חיים מאיר:

דיברנו. הרעש שהם עושים במשך שעות היום, זה דבר בלתי נסבל,

ברכה מאיר:

כן,

חיים מאיר:

זה סיוט, זה סיוט,

ברכה מאיר:

לשמוע את כל הגננת, איך שמספרת, איך היא מדברת.

חיים מאיר:

וכל הזמן,

ברכה מאיר:

והריתמיקה.

חיים מאיר:

ארוחת צהריים, אין לי, אי-אפשר, אתה לא יכול לנוח, אתה לא יכול, אתה עם כאב ראש, נשאר עם הכאב ראש. איך אפשר, איך אפשר לחיות ככה?

ברכה מאיר:

אני שומעת את הריתמיקה,

חיים מאיר:

והסבל, זה - ,

ברכה מאיר:

את הגננת, את כל שירי החגים,

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז, תודה.

ישראל קלרמן:

השכנים ממול כן מאושר,

ברכה מאיר:

לא, מה פתאום,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

חיים מאיר:

עם (לא ברור) שבאים.

אורית אליהו:

להם יש מבנה שלהם,

ישראל קלרמן:

לא לידם?

חיים מאיר:

אם חותמים דירה,

ישראל קלרמן:

זה בתוך הבניין,

ברכה מאיר:

זה הדירה.

חיים מאיר:

אין זכות לעשות מוסד ציבור, בתוך בניין מגורים, אז איך זה? איך זה נהיה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

חיים מאיר:

זה מה שאני שואל, איך נהיה דבר כזה?

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

ישראל קלרמן:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה להשיב?

רות כץ:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן רק את שמך לפרוטוקול,

רות כץ:

כץ,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רות כץ:

כץ, רות כץ,

אליעזר ראוכברגר:

רות כץ, בבקשה.

רות כץ:

אני דבר ראשון באמת אכפת לי מהצער של המתנגדים, וכואב לי לשמוע מה שהם אומרים פה, אבל, כאילו כל הבקשה היא תואמת תב"ע, ותוספת קומה, לא באנו לאשר פה שום מוסד ציבור, ולא, לא על זה נסוב הבקשה. כל הבקשה היא תואמת תב"ע אחד לאחד, שיש לי הערות, אבל אני לא ראיתי אותה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מר פליישמן:

יש לי שאלה אליך,

ישראל קלרמן:

הוא בונה בריכה?

מר פליישמן:

את האמת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, סליחה, סליחה, אדוני, השיח הוא לא ביניכם, השיח שלכם איתנו, ושאלה איתנו, ביניכם בחוץ.

רות כץ:

הבריכה היא (לא ברור),

ישראל קלרמן:

זה לא בבקשה הזאת בכלל.

רות כץ:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, כן, את רוצה להוסיף עוד משהו? כן, בבקשה.

ברכה מאיר:

מה שהוא דיבר על קומה שלישית, אנחנו בכלל שאלנו מה זה הקומה השנייה, אנחנו (לא ברור) קומה שלישית, אז אמרו לו, העירייה אישרה קומה שלישית בתב"ע. אף אחד לא יידע אותנו, אני קניתי את הדירה לא היה אישור קומה שלישית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ברכה מאיר:

לא היה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה היסטוריה כבר.

(בעיה בסאונד)

אליעזר ראוכברגר:

שנה טובה, גמר חתימה טובה לכולם.

רוחמה יעקבי:

תקבלו תשובה הביתה.

מירל בק:

תודה רבה.

רוחמה יעקבי:

השקית שלך.

מירל בק:

כן, תודה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אנחנו מילא עכשיו בדיון פנימי.

רוחמה יעקבי:

תקבלו תשובה הביתה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני לא יכול, לא יכול זה לא אתי לשמוע ככה את הצד אחד. סליחה,

ישראל קלרמן:

גם אני לא.

רפאל:

זה חזר, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה? אפשר להמשיך?

רפאל:

כן, אפשר להמשיך.

ישראל קלרמן:

אבל לא צריך להגיד, אנחנו שמענו הכול, שמענו הכול,

אליעזר ראוכברגר:

שמענו הכול, מצטערים, זה לא, כל טוב.

רוחמה יעקבי:

כל טוב, השם יעזור.

אליעזר ראוכברגר:

מה? טוב.

ישראל קלרמן:

אני, אני רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

ישראל קלרמן:

אנחנו הולכים לכיוון, מה שמונח לפנינו זה רק, זה הבקשה, הבקשה תואמת תב"ע, אבל (לא ברור) שהייתה בינואר, זה כבר היה פה בינואר, הדיון היה אם לזמן או לא לזמן, והחלטנו לזמן, השאלה היא למה החלטנו אז לזמן, כי בכל אופן חשבנו שיש פה איזה משהו הוא לא תקין,

חיים כהן:

החלטת לזמן,

ישראל קלרמן:

מה?

חיים כהן:

החלטת לזמן,

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) עכשיו,

חיים כהן:

כן, מה?

ישראל קלרמן:

מה שהם טענו, שהם סובלים,

חיים כהן:

אתה מכיר מישהו שנמצא,

ישראל קלרמן:

אז כנראה, יש פה דבר נגד, לא, יש פה דבר,

חיים כהן:

טענה,

ישראל קלרמן:

לא, יש פה, אבל יש פה כנראה,

אליעזר ראובברגר:

יש להם, יש להם שימוש חורג?

ישראל קלרמן:

מציאות. לא,

אריאל גולן:

אז שיבקשו שימוש חורג,

ישראל קלרמן:

לא, אין להם, אין להם, הוא רוצה לעשות להם את המציאות, זה מה שאני אומר, הבקשה
הזאת לא משקפת את המציאות,

אריאל גולן:

לא,

ישראל קלרמן:

שהם מבקשים,

אריאל גולן:

תוספת,

ישראל קלרמן:

נכון, שהבקשה היא,

אריאל גולן:

תוספת מחדש, מה זה קשור?

ישראל קלרמן:

אבל קיים שם באמת עבירת בנייה רצינית,

אריאל גולן:

אז שיבקשו שימוש חורג,

ישראל קלרמן:

שמבוצעת,

אריאל גולן:

אז שיבקשו שימוש חורג,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אריאל גולן:

שיבקשו שימוש חורג,

אורית אליהו:

יש שם עבירה לגבי השימוש חורג,

ישראל קלרמן:

אבל אתה לא יכול לאשר, אתה אני צריך שימוש חורג,

אריאל גולן:

מה פתאום, אתה יכול לבקש ולאשר,

ישראל קלרמן:

נאשר את זה?

אריאל גולן:

בשימוש חורג, שיבקשו, מה זה קשור אחד לשני?

ישראל קלרמן:

למה לא?

אריאל גולן:

מה זה קשור אחד לשני?

יהודה פרוידיגר:

אז אם לא יאשרו להם את השימוש חורג?

אריאל גולן:

זה לא קשור,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

אריאל גולן:

מה זה קשור?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? זה (לא ברור). מה? מה זה משנה?

אריאל גולן:

עם תוספת, תוספת לתוספת, שימוש חורג.

חיים כהן:

זה לא פעם ראשונה. בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא מאשרים לתלמוד תורה, אנחנו מאשרים לדירה.

אריאל גולן:

נכון, מה שמאשרים מאשרים,

אליעזר ראוכברגר:

השימוש לתלמוד תורה יהיה כפוף לשימוש חורג,

אריאל גולן:

שימוש חורג,

ישראל קלרמן:

אז להדגיש את זה אבל,

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאל גולן:

שימוש חורג,

ישראל קלרמן:

אז לא, אז תגיד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר,

ישראל קלרמן:

לא, אז תגיד אין לנו לומר, אלא מה שמונח בפנינו.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, מחר הוא רוצה למכור את זה, מה?

אריאל גולן:

כן, תלמוד תורה זה מקבל הקצאה, וילך למקום אחר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא יקבל הקצאה, יכול להיות שזה הפוך,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

רוצה להשביח (לא ברור) כדי שיהיה לו כסף.

ישראל קלרמן:

אנחנו מה שענינו רואות זה בקשה, להרחבת דירה, אנחנו לא יודעים על כל מה ששמענו פה, נושא של מוסד לא מונח לפנינו, מה שמונח לפנינו, זה הגדרת דירה, ואנחנו מאשרים את זה, אם יש להם טענות כאלה ואחרות, צריכים לעשות, שיתלוננו בפיקוח, ומצד שני, שהם יגישו בקשה לשימוש חורג. מה? לייזר,

חיים כהן:

כן,

ישראל קלרמן:

לייזר,

חיים כהן:

ישראל, מה אמרת, זה מה שהוא אמר בשתי מילים.

אריאל גולן:

כן,

ישראל קלרמן:

לא שמעתי,

חיים כהן:

זה מה שהוא אמר לייזר,

ישראל קלרמן:

שמה?

חיים כהן:

הוא אמר (לא ברור),

אורית אליהו:

באמת אני מכירה שם את הבניינים, אני הייתי גרה שם,

ישראל קלרמן:

חיים,

אורית אליהו:

אי-אפשר לאשר.

ישראל קלרמן:

אנחנו קיבלנו אנשים, אחרי שלושת רבעי שעה כבר, אז בוא, אז צריכים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם הם באמת ישים באותו מקום,

אליעזר ראזנברגר:

אני מסכים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא מסכימה לזה, אני,

חיים כהן:

הם כבר שמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי אם הם עושים באותו מקום שימוש חורג, אז כן צריך להתייחס לזה,

אריאל גולן:

לא, אבל הם מבקשים תוספת,

ישראל קלרמן:

מה זאת אומרת? זה לא לפנינו,

אריאל גולן:

הם מבקשים תוספת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם רוצים, בעצם משנים, עושים מה שהם רוצים, בוא,

ישראל קלרמן:

לא, אילנית, אבל זה לטובתם, זה לטובתם, כי מחר הם ימכרו את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה לא, הם לא,

ישראל קלרמן:

לא, זה לטובת המתנגדים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אסור לנו,

ישראל קלרמן:

אמר לייזר נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עבירת בנייה, אתה חייב להתייחס,

ישראל קלרמן:

אחרי הרחבה, שנייה אילנית, אבל אחרי הרחבה, אחרי הרחבה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אלא אם כן זה בצד השני,

ישראל קלרמן:

וימכרו את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בניין אחר, לא יודעת מה, אבל שזה באותו בניין, אז מינימום, בואו, בן אדם רוצה משהו,

אריאל גולן:

אבל צריך (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

לפחות שזה, (לא ברור) את זה, הוועדת ערר אומרת לך, לא אני.

אריאל גולן:

אז שיעשו שימוש חורג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם בן אדם רוצה משהו, עם כל הכבוד שיתכבד ויעבוד לפי החוק, זה לא בסדר, לא יודעים זה אני רוצה את התוספת ואני פה, לשגע את כל (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, אם הוא יחליט מחר למכור את הדירה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מצוין, שימכור, אבל בינתיים הוא,

ישראל קלרמן:

אבל מה זה קשור להחלטה שלנו? זה מה שהוא אומר לך, מה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל אתה לא יכול להגיד טוב, שימשיך, לא ראיתי את השימוש חורג,

ישראל קלרמן:

ראיתי, אבל זה לא בקשה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא הולך כך.

ישראל קלרמן:

אילנית, ראיתי, אבל זה לא הבקשה.

אליעזר ראובברגר:

הבקשה היא לא לשימוש חורג, הבקשה היא לתוספת.

ישראל קלרמן:

תוספת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, ברור, אבל הוא בונה ובתוספת הוא רוצה, בשימוש חורג הוא עושה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא קשור,

יהודה פרוידגר:

זה לא קשור,

ישראל קלרמן:

הוא בונה בשביל למכור.

אליעזר ראוכברגר:

מאיפה את יודעת שבתוספת הוא יעשה גם שימוש חורג?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא אומרת שהוא יעשה בתוספת, אבל ברגע שלבן אדם יהיה עבירת בנייה, אתה לא יכול לתת לו בלי לבדוק אותה. זה א', ב' גם בוועדת ערר, אתה חייב, באותו בניין, באותה דירה הוא עושה זה, הוא בונה תוספת, בסדר,

ישראל קלרמן:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בונה עוד חדר, והחדר ההוא לא יהיה שימוש חורג, זה לא פשוט. אני מציעה עם כל הכבוד תבדקו את זה, או בפיקוח, או משהו,

עמנואל זלטס:

פיקוח?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

אורית אליהו:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי זה מה שוועדת ערר גם תגיד לך, מה זה הדבר הזה? הם ילכו לוועדת ערר, היא תגיד לך זה שמה, זה הדבר הזה, שיבדקו, זה בסדר, שהוא זה, מגיע לו לפי התב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את ההכרעה לצורך קבלת דו"ח פיקוח?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, הייתי עושה את זה, כן, אולי הוא, לא יודעת הוא יסתדר איתם, לא יודעת.

חיים כהן:

אני לא חושב, אני חושב שאנחנו סתם מגזימים בנושא.

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה מגזימים?

חיים כהן:

למה? אנחנו בעת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אם מגזימים, ואין שם כלום, הכול סתם, אז אין בעיה.

חיים כהן:

אני חושב שבסופו של דבר כמו שהוא ציין, אנחנו עכשיו מסתכלים, הוא הגיע על הדרך להסדיר את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה לא (לא ברור).

חיים כהן:

יש להם בעיה, רגע יש להם בעיה שזה משהו אחר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה לא משהו אחר,

חיים כהן:

רגע, רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה אותו מבקש.

חיים כהן:

רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וועדת ערר תגיד לך, אותו מבקש, אם הוא עושה משהו זה עבירה, והם אומרים לך, אז תבדוק,

חיים כהן:

רגע, רגע,

אריאל גולן:

רגע, אבל רוצה לסמן חריגות, אם יש חריגות, צריך לסמן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא רק חריגות, גם שימוש חורג,

אריאל גולן:

גם שימוש חורג כאילו גם צריך לסמן?

עו"ד אילנית מיכאלי:

וועדת ערר אומרת, תשמע, א', בן אדם בונה לפי חוק, הוא לא בונה לפי החוק, הוא בא לבקש משהו, זה לא הולך, בוא (לא ברור).

אריאל גולן:

אי-אפשר להתנות את ההיתר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם הפיקוח יגיד לך, שזה בסדר, אז בסדר.

אריאל גולן:

אילנית, אי-אפשר להתנות, שהם יגישו במקביל, נתת היתר שיגישו בקשה לשימוש חורג?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין בעיה, אבל,

אריאל גולן:

שנייה אילנית, את ההיתר, שלא יוצא היתר, אלא אם כן, הבקשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם אפילו לא הגישו בקשה.

אריאל גולן:

לא, אם יגישו בקשה לשימוש חורג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יודעת, אם יגישו בקשה, ואז מה?

אריאל גולן:

(לא ברור) בשימוש חורג,

אורית אליהו:

מי אמר שהוא יאושר בכלל? ומי אמר?

חיים כהן:

אם לא יאושר, אז לא יהיה לו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואז הם יבואו להתנגד,

אריאל גולן:

שימוש חורג,

חיים כהן:

תנאי לשימוש חורג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא יודעת, מה זה לא יהיה לו? אז מה? אז הוא יעשה מה שהוא רוצה?

אורית אליהו:

אם הפיקוח יגיד שהכול בסדר, אז,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תראה, היא לא תיתן לך, וועדת ערר לא תיתן, אי-אפשר,

חיים כהן:

מראש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא, אנחנו וועדת,

חיים כהן:

זה מה שאת עושה עכשיו,

אורית אליהו:

המתנגדים, המתנגדים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה הזאתי,

חיים כהן:

שמענו את המתנגדים, זה לא פעם ראשונה, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה תמיד עושים את זה, אנחנו תמיד מבקשים דו"ח פיקוח, תמיד.

חיים כהן:

אין בעיה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ובאותו מבנה כן, תמיד.

חיים כהן:

מה זה מבנה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא מקבל מגורים, שהוא רוצה תוספת, והם אומרים הוא,

אליעזר ראוכברגר:

רפאל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא משגע אותנו,

אליעזר ראוכברגר:

תסגור בבקשה רגע את ההקלטה, להתייעצות, רפאל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא בבניין אחר,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה אילנית. רפאל, תסגור בבקשה את ההקלטה. יש לו קוצים, הוא לא מסוגל לשבת במקום רגע, אני לא יודע איך עושים את זה. אל תשבש את זה, אתה יודע איך עושים?

דובר לא מזוהה:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה יודע טוב.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, לא עובד, שניה.

אילנית מיכאלי:

לאחר שהוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע, שניה, חזרנו מהתייעצות, אני מציע שאנחנו נבקש דוח פיקוח ונדחה את ההכרעה עד לקבלת דוח פיקוח.

אילנית מיכאלי:

לאחר שהוועדה שמעה את הצדדים, מחליטה לדחות את ההכרעה לקבלת דוח פיקוח לגבי השימושים הנעשים בדירת המבקש. בסדר?

אריאל גולן:

לא, בכל הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

בבניין.

אילנית מיכאלי:

בבניין,

אליעזר ראוכברגר:

בבניין.

אילנית מיכאלי:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בבניין נשוא הבקשה.

אילנית מיכאלי:

בבניין נשוא הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אילנית מיכאלי:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

אורית אליהו:

אולי לפני שאנחנו,

אילנית מיכאלי:

אני אגיד לך משהו בלי קשר? אולי, אולי, אתה שומע? אולי הוא יתחיל לטפל,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יש לנו, עכשיו, רגע, יש לנו תיק, איפה רחלי?

סיום הדיון